

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Ludmily Sandnerové, soudkyně Petry Kamínkové a soudce Marka Zimy ve věci

žalobce: **P. H.,**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2022, č. j. MD-2704/2022-160/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

I.

Vymezení věci a obsah správního spisu

1. Žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a proto pozbyl řidičské oprávnění. Městský soud v tomto rozsudku rozhodl, že správní orgány neměly povinnost opatřit si příkazové bloky, které představovaly podklady pro oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Soud dospěl k závěru, že námitky nebyly dostatečně konkrétní, aby zpochybnilly údaje uvedené v oznámeních.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „magistrát“ nebo „správní orgán prvního stupně“) doručil žalobci dne 1. 9. 2021 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvu k odevzdání řidičského průkazu kvůli pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti zápisu bodů námitky, které dne 30. 9. 2021 magistrát prvostupňovým rozhodnutím zamítl a zároveň potvrdil záznam 12 bodů v registru řidičů provedený ke dni 24. 8. 2021. Žalobce se odvolal.
4. Žalobce namítal následující nedostatky pokutových bloků ze dne 24. 8. 2021 a ze dne 1. 10. 2019: nedostatečné uvedení osoby přestupce, nepřesně zjištěná doba a místo spáchání přestupku, nejednoznačná skutková podstata, právní kvalifikace a zavinění, nedostatečné uvedení výše sankce a místa vydání. K pokutovým blokům ze dne 29. 6. 2021 a ze dne 5. 6. 2021 uvedl, že v kolonce č. 5 chybí datum spáchání přestupku, že z těchto podkladů nevyplývá ani jednoznačná skutková podstata, výsledná naměřená rychlost, ani to, zda byla zohledněna možná odchylka měřicího zařízení, ani právní kvalifikace porušené povinnosti.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že správní orgán v řízení o námitkách zkoumá pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen „zákon o silničním provozu“). V daném případě byly podklady, tj. oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů, avšak dle žalovaného správní orgán prvního stupně v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné správy, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší.
6. Dle žalovaného žalobce v odvolání svá tvrzení nepodložil důkazy a pouze uvedl podrobný výpis nedostatků příkazů uložených na místě, což dle žalovaného nasvědčuje účelovosti postupu. Žalovaný zjistil, že text námitek v odvolání se shodoval s převážnou většinou podaných odvolání v řízení o námitkách zmocněnce žalobce vedených žalovaným. Žalovaný také upozornil na chybně uvedený název správního orgánu prvního stupně v odvolání. Argumentaci žalobce považoval žalovaný za natolik obecnou, že sama o sobě nemohla zpochybnit obsah oznámení o uložení pokuty příkazem na místě.
7. Žalovaný dospěl k závěru, že rozhodnutí prvního stupně obsahuje zákonem stanovené náležitosti a správní orgán prvního stupně postupoval v souladu s platnou právní úpravou. Žalovaný setrval na názoru, že nemá žádnou povinnost zkoumat v řízení o námitkách proti záznamu bodů zákonnost podkladů pro záznam bodů ani bez dalších zpochybnění žádat příkazové bloky, ale přezkoumává pouze rozhodnutí orgánu prvního stupně o tom, zda záznam odpovídá podkladu, na jehož základě byl proveden.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

II.

Argumentace účastníků

8. Žalobce namítal zásah do svého legitimního očekávání. Žalovaný dle něj nepostupoval v souladu s rozhodnutími v obdobných věcech č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, č. j. KUJCK-24343/2020, č. j. ŘP/741/19-16/Ka, č. j. MUCE 20786/2019 SO. Z těchto rozhodnutí vyplývá, že se správní orgány k námitce zabývaly způsobilostí příkazových bloků pro zápis bodů do registru řidiče. V souvislosti s posuzováním způsobilosti a formální bezvadnosti jednotlivých podkladů a za tím účelem jejich vyžádání správním orgánem žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52.
9. Dle žalobce nejsou příkazové bloky způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidence řidiče, protože nevymezují přestupky tak, aby nebyly zaměnitelné s jiným jednáním. Pokutový blok ze dne 29. 6. 2021 a pokutový blok ze dne 5. 6. 2021 v kolonce č. 5 neuvádějí datum spáchání přestupku a z těchto podkladů nevyplývá ani jednoznačná skutková podstata, výsledná naměřená rychlost, ani to, zda byla zohledněna možná odchylka měřicího zařízení, ani právní kvalifikace porušené povinnosti.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě v plném rozsahu setrval na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
12. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tím žalobce souhlasil a žalovaný s tímto postupem nevyjádřil nesouhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
13. Mezi účastníky soudního řízení správního bylo sporné, zdali si žalovaný měl opatřit příkazové bloky, a pokud ano, zdali bloky nezaměnitelně vymezovaly skutky, jichž se žalobce dopustil. Žalobce namítal, že žalovaný zasáhl do jeho legitimního očekávání tím, že si v rozporu s rozhodnutími městských a krajských úřadů nevyžádal příkazové bloky k posouzení jejich nedostatků. Žalobce tvrdil, že příkazové bloky nedostatečně vymezily data spáchání přestupku a nedostatečně identifikovaly skutkové podstaty.
14. Soud na úvod poznamenává, že s účinností od 1. 7. 2017, kdy nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), se na blokové řízení upravené v předešlých zákonech hledí jako na řízení příkazní, při němž je vydáván příkaz na místě (§ 112 odst. 6 přechodných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb.). Judikatura vztahující se k blokovému řízení a náležitostem pokutového bloku je však nadále použitelná i v poměrech nastolených novým přestupkovým zákonem a soud z ní v této věci vychází.
15. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam v registru řidičů ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

16. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
17. Dle ustálené judikatury příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, nebo ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). V tomto postupu se uplatňuje zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19).
18. K námitce porušení zásady legitimního očekávání soud uvádí, že správním orgánům nelze vytýkat, že si o způsobilosti podkladů udělaly vlastní úsudek (shodný názor je prezentován v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2021, č. j. 6 A 130/2019-35). Nadto žalobce v celém správním řízení žádá rozhodnutí, která by svědčila o nějaké správní praxi, ani nedoložil. Až nyní, v řízení před soudem, předložil rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, jakož i rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice a Magistrátu města Kladno. Soud uvádí, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu, že se ve vztahu k jeho případu jedná o skutkově shodný nebo obdobný případ. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.
19. V obdobné věci, v níž jiného žalobce (přestupce) zastupoval tentýž právní zástupce, k jeho totožné argumentaci o porušení zásady předvídatelnosti a legitimního očekávání NSS konstatoval: „V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především právě NSS“ (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40).

20. Z důvodů shora uvedených soud shledal první žalobní námitku nedůvodnou.
21. K druhému žalobnímu bodu je třeba nejdříve uvést, že podklady pro provedení záznamu bodů do registru řidičů byla jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Soud se zabýval žalobními námitkami směřujícími k oznámením o uložení pokuty příkazem na místě a jejich nezpůsobilosti, resp. nezpůsobilosti příkazových bloků, být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů.
22. Podle rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, je oznámení o přestupku úředním záznamem a samo o sobě nemůže být důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že s ním věc byla projednána v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Pokud se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
23. V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, pak NSS tyto úvahy upřesnil ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (srov. též rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34). Z rozsudku NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44 pak plyne, že námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků.
24. Žalobce ve svých podáních (v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně o námitkách i v žalobě) opakuje obecná tvrzení bez jakékoliv bližší konkretizace spatřovaného pochybení. Opětovně zmiňuje, jaké náležitosti pokutový blok musí mít, a uvádí množství obecných důvodů, pro které spatřuje nedostatky (např. nedostatečný popis skutku, doba a místo spáchání přestupku, nečitelnost a nesrozumitelnost údajů), avšak nespecifikuje, jak se tato pochybení na daném příkazovém bloku konkrétně projevují.
25. Nezbyvá než konstatovat, že ve smyslu shora citované judikatury žalobce uplatnil výhradně paušální námitky rozporující náležitosti příkazových bloků (popis skutku, právní kvalifikaci, datum spáchání přestupku), aniž by jejich nedostatek spojil s konkrétním obsahem příkazového bloku. Soudu je z úřední činnosti známo, že právní zástupce žalobce obdobné paušální námitky (bezúspěšně) opakovaně uplatňuje v řadě jiných případů (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2023, č. j. 3 A 4/2019-96, ze dne 30. 3. 2023, č. j. 5 A 105/2019-56, ze dne 15. 3. 2023, č. j. 11 A 210/2021-32 či ze dne 7. 2. 2024, č. j. 11 A 104/2023-32). Ani v projednávané věci žalobce neupřesnil žádnou konkrétní skutečnost, která by nasvědčovala jakémukoliv pochybení v oznámení. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž apriori nevěrohodné. V řízení nevyvstaly žádné relevantní a důvodné pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, v důsledku čehož by bylo nutné tyto údaje prokázat pomocí dalších důkazů, tj. originálu

příkazového bloku. Oznámení i jejich obsah odpovídají závěrům a důvodům prvostupňového správního rozhodnutí. Při provádění záznamu tudíž bylo možno vycházet „jen“ z oznámení. Ostatně žalobce po celou dobu správního řízení a ani v řízení před soudem nikterak nerozporoval, že by se daných přestupků nedopustil, příkazové bloky ze dne 5. 6. 2021 a 29. 6. 2021 soudu ani nepředložil, přestože mu bylo jasné, že se ve správním spise nenachází. Žalobce své námitky vznáší v zásadě účelově, a nikoliv s cílem řádného soudního přezkumu.

26. K odkazu žalobce na rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52, lze uvést, že v něm je dovozeno (na rozdíl od toho, co se domnívá žalobce), že „*ne každá námitka vyvolává automaticky nutnost vyžádat si původní pokutové bloky či další důkazy*“ (bod 15). Jakkoliv v tam projednávaném případě soud konstatoval povinnost vyžádání si pokutových bloků správními orgány, bylo tomu tak, protože již v odvolání byly obsaženy konkrétní námitky. Obecné námitky tuto povinnost nezakládají (srov. bod 17 citovaného rozsudku). Viz shodně rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 As 26/2020-44. Nesprávný závěr žalobce vyvrací i rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019–35, č. 4189/2021 Sb. NSS, v němž uzavírá, že „*jde vždy o konkrétní případy na půdorysu určitého skutkového stavu (konkrétní obsah daných oznámení o přestupku, konkrétní výhrady uplatněné žalobci v jejich námitkách, konkrétní jimi předložené či navržené důkazy, kterými brojili proti určitým zápisům bodů do registru)*“ (bod 45). V některých případech NSS shledal, že bylo nezbytné, aby správní orgán příkazové bloky vyžádal, v jiných shledal, že v daných případech postačovalo posouzení námitek na základně oznámení o přestupcích.
27. Městský soud shrnuje, že odvolací ani žalobní námitky nebyly dostatečně konkrétní, aby zpochybnilly údaje uvedené v oznámeních o uložení pokuty příkazem na místě. Žalovaný mohl provést zápis bodů jen na základě těchto oznámení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu a nemusel si obstarat přímo jednotlivé příkazové bloky. Soud nepřezkoumával příkazové bloky, neboť to nebylo zapotřebí s ohledem na nepřesvědčivé a paušální námitky.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
29. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. března 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.